Derivare, Ierarhii - plan

- Relaţia de derivare
  - Sintaxa
  - Tipuri de derivare
  - Constructori, Destructori
  - Conversii standard
  - Copiere
  - Conflicte
  - Derivare virtuală
- Polimorfism
  - suprascriere -> legare statică
    - exemplu
  - funcții virtuale -> legare dinamică
    - exemplu

Ierarhii cpp - Introducere

- C++ a împrumutat de la Simula conceptul de clasă (ca tip utilizator) și cel de ierarhie de clase
- Clasele ar trebui utilizate pentru a modela concepte – atât din domeniul aplicaţiilor cât şi din cel al programării
- Un concept nu există izolat, el coexistă cu alte concepte cu care relaţionează
- Automobil
  - roţi, motor, şoferi, pietoni, camion, ambulanţă, şosea, ulei, combustibil, parcare, motel, service, etc.
- Exprimarea părților comune, a relațiilor ierarhice dintre clase se realizează prin noțiunea de derivare

```
struct Angajat{
  string nume, prenume;
 char initiala;
 Data data angajarii;
  short departament;
 //...
struct Manager{
 Angajat ang; // datele managerului
 list<Angajat*> grup;//echipa condusa
 //...
```

- Un manager este un angajat; compilatorul nu poate înțelege acest lucru din codul scris
- Mai mult, un Manager* nu este un Angajat* deci nu pot pune un Manager într-o listă de Angajați decât dacă scriem o conversie explicită
- Soluția corectă: specificarea(și pentru compilator) că un Manager este un Angajat

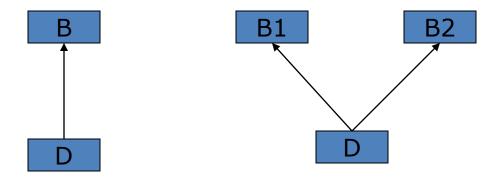
```
struct Manager:public Angajat{
  list<Angajat*> grup;//echipa condusa
  //...
}
```

- Se spune că Manager este derivată din Angajat, că Angajat este clasă de bază pentru Manager
- Clasa Manager are ca membri, membrii clasei
   Angajat şi în plus, membrii declaraţi acolo
- Clasa derivată moștenește de la clasa de bază, relația se mai numește moștenire.
- Clasa de bază este numită uneori o superclasă iar clasa derivată o subclasă
  - Confuzie uneori: clasa derivată este "mai mare" decât clasa de bază în sensul că ea poate conține date și funcții în plus

Relația de moștenire – Clase derivate

• În C++ : clasă de bază (superclasă), clasă derivată (subclasă)

Moştenire simplă, moştenire multiplă

Sintaxa:

```
– Moştenire simplă:
class ClsDer:tip_moşt ClsBaza { };
– Moştenire multiplă:
class ClsDer :tip moşt ClB1, tip moşt ClB2,...
   { };
tip most :: public | protected | private
```

- Nivele de protecţie(acces) a membrilor unei clase:
  - public: cunoscut de oricine
  - protected: cunoscut de clasa proprietară, prieteni şi de clasele derivate
  - private: cunoscut de clasa proprietară şi de prieteni
- Tipuri de moştenire:
  - public: membrii public (protected) în bază rămân la fel în clasa derivată
  - protected: membrii public în clasa de bază devin protected în clasa derivată
  - private: membrii public şi protected din clasa de bază devin private în clasa derivată; este tipul implicit de moştenire

- Relaţia friend nu este moştenită, nu este tranzitivă
- În modul de derivare **private** se poate specifica păstrarea protecției unor membri:

```
class D:private B{
protected: B::p; public: B::q;
//...
};
```

- Accesul la membri : Funcțiile membru ale unei clase de bază pot fi redefinite în clasa derivată:
  - Ele pot accesa doar membrii public sau protected din clasa de bază
  - Pot accesa funcțiile din clasa de bază folosind operatorul de rezoluție ::

- Constructori, Destructori
  - Constructorii şi destructorul nu se moştenesc
  - Constructorii clasei derivate apelează constructorii clasei de bază:
    - Constructorii impliciți nu trebuie invocați
    - Constructorii cu parametri sunt invocați în lista de inițializare
    - Ordinea de apel: constructor clasă de bază, constructori obiecte membru, constructor clasă derivată
  - Obiectele clasei derivate se distrug în ordine inversă: destructor clasă derivată, destructori membri, destructor clasă de bază

```
class Angajat{
public:
  Angajat(const string& n, int d);
  //...
private:
  string nume, prenume;
  short departament;
  //..
};
class Manager:public Angajat{
public:
  Manager(const string& n, int d, int niv);
  //...
private:
  list<angajat*> grup;
  short nivel;
  //...
};
```

```
Angajat::Angajat(const string& n, int d)
       :nume(n), departament(d)
  //...
Manager::Manager(const string& n, int d, int niv)
       :Angajat(n,d), // initializarea bazei
       nivel=niv // initializare membri
  //..
```

 Constructorul clasei derivate poate inițializa membrii clasei de bază prin invocarea constructorului acesteia în lista de inițializare

Clase derivate - Conversii standard

- Un obiect al clasei derivată poate fi convertit implicit la unul din clasa de bază
  - Un Manager poate fi folosit oriunde este acceptabil un Angajat
- O adresă a unui obiect derivat poate fi convertită implicit la o adresă de obiect din clasa de bază
  - Un Manager& poate fi folosit ca un Angajat&
- Un pointer la un obiect derivat poate fi convertit implicit la un pointer la obiect din clasa de bază
  - Un Manager* poate fi folosit ca un Angajat*
- Conversia reciprocă poate fi definită cu un constructor în clasa derivată

Clase derivate – Copiere

- Copierea o face constructorul de copiere şi operator=
- În cazul membrilor pointeri aceştia trebuie să existe explicit
- Ordinea de apel a constructorului de copiere:

Clasa de bază	Clasa derivată	Ordinea de apel
implicit	implicit	clasa baza, clasa derivată
explicit	implicit	clasa baza, clasa derivată
implicit	explicit	constructorul clasei derivate
explicit	explicit	constructorul clasei derivate trebuie sa apeleze constructorul clasei de bază

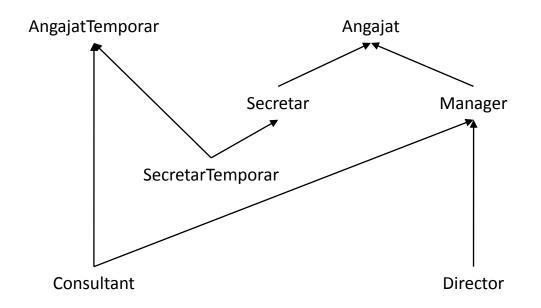
Copiere

```
class Angajat{
public:
 //...
 Angajat&operator=(const Angajat&);
 Angajat(const Angajat&);
 //...
};
void f(const Manager& m) {
 Angajat e = m;
 // se construieste e din partea Angajat a lui m
 e = m;
  // se atribuie lui e partea Angajat a lui m
```

Copierea, atribuirea nu se moștenesc

Ierarhii de clase

```
class Angajat{/*...*/);
class Manager::public Angajat{/*...*/);
class Director::public Manager{/*...*/);
class Secretar::public Angajat{/*...*/);
class AngajatTemporar{/*...*/);
class SecretarTemporar::public AngajatTemporar, public Angajat{/*...*/);
class Consultant::public AngajatTemporar, public Manager{/*...*/);
```


 Utilizarea claselor derivate presupune rezolvarea problemei: dat un pointer la clasa de bază, cărui tip derivat aparține obiectul pointat?

• Soluţii:

- 1. Asigurarea ca sunt pointate doar obiecte de un singur tip
- 2. Folosirea unui câmp tip în clasa de bază
- Utilizarea operatorului dynamic_cast
- 4. Utilizarea funcțiilor virtuale
- Pointerii la clase de bază sunt folosiți la proiectarea containerelor(mulțimi, vectori, liste)
  - Soluția 1 conduce la folosirea containerelor omogene (obiecte de același tip)
  - Soluțiile 2-4 permit construirea de containere eterogene
  - Soluția 3 este varianta implementată de sistem a soluției 2
  - Soluția 4 este o variantă sigură a soluției 2

Câmp tip în clasa de bază

```
struct Manager{
struct Angajat{
                                            Manager() {tip = M;}
  enum Ang type{M, A};
                                            Angajat ang;
  Ang type tip;
                                            list<Angajat*> grup
  string nume, prenume;
                                            short nivel;
  char initiala;
                                            //...
  Data data angajarii;
   short departament;
  //...
   void print angajat(const Angajat* a) {
      switch Angajat(a->tip) {
      case Angajat::A:
           cout << a -> nume << '\t' << a->departament << '\n';</pre>
           //...
           break
      case Angajat::M:
           cout << a -> nume << '\t' << a->departament << '\n';</pre>
           //...
           const Manager* p = static cast<const Manager*>(a);
           cout << "nivel " << p->nivel<< '\n';</pre>
           //..
```

Câmp tip în clasa de bază

Varianta care ține cont de partea comună:

```
void print_angajat(const Angajat* a) {
  cout << a -> nume << '\t' << a->departament << '\n';
  //..
  if(a->type == Angajat::M) {
    const Manager* p = static_cast<const Manager*>(a);
    cout << "nivel " << p->nivel << '\n';
    //..
}</pre>
```

Funcții virtuale

```
class Angajat{
public:
    Angajat(const string& n, int d);
    virtual void print() const//...
private:
    string nume, prenume;
    short departament;
    //..
};
```

- Compilatorul va ști să invoce funcția potrivită atunci când print() este transmisă unui obiect Angajat
- Tipul argumentelor funcției virtuale în clasele derivate trebuie să fie aceleași

 O funcție virtuală trebuie definită pentru clasa în care a fost prima dată declarată (cu excepția cazului funcție virtuală pură)

```
void Angajat::print() const{
   cout << nume << '\t' << departament << '\n';</pre>
class Manager:public Angajat{
public:
   Manager(const string& n, int d, int niv);
   void print() const; // nu mai e nevoie de cuvantul virtual
   //...
private:
   list<angajat*> grup;
   short nivel;
   //...
};
void Manager::print() const{
   Angajat::print();
   cout << "\tnivel " << nivel << '\n';</pre>
```

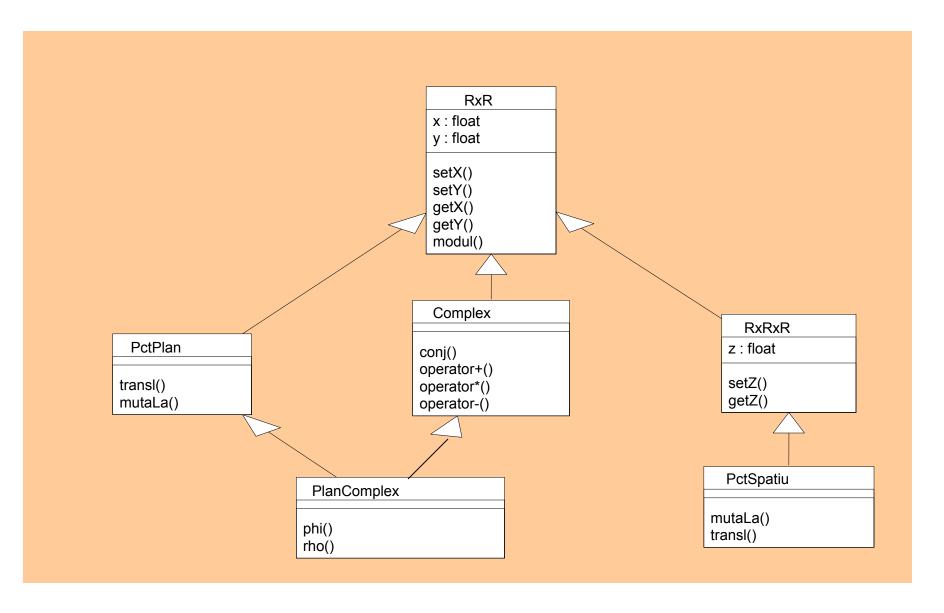
Funcții virtuale

- O funcție din clasa derivată cu același nume și același set de tipuri de argumente cu o funcție virtuală din clasa de bază se zice că extinde (override) versiunea din clasa de bază
- Programatorul poate indica versiunea ce trebuie apelată
  - -Angajat::print();
- Altfel, compilatorul alege versiunea potrivită, în funcție de obiectul pentru care este invocată

```
void print list(const list<Angajat*>& alist) {
  for(list<Angajat*>::const iterator p=alist.begin();
       p!=alist.end(); ++p)
       (*p) ->print();
}
int main()
  Angajat a("Ionescu", 1234);
  Manager m("Popescu", 1234, 2);
  list<Angajat*> ang;
  ang.push front(&a);
  ang.push front(&m);
  print list(ang);
  return 0:

    Rezultatul execuției:

Popescu 1234
        nivel 2
Ionescu 1234
```



```
class RxR {
protected:
 double x, y;
public:
 RxR(double un_x = 0, double un_y = 0) : x(un_x), y(un_y) {}
 ~RxR() {}
 void setX(double un x) { x = un x; }
 double getX() {return x;}
 void setY(double un y) { y = un y; }
 double getY() { return y; }
 double modul();
};
class PctPlan : public RxR {
public:
 PctPlan(double un x=0, double un y=0) : RxR(un x, un y) {}
 ~PctPlan() {}
 void translCu(double, double);
 void mutaLa(PctPlan&);
};
```

```
class Complex : public RxR {
public:
 Complex (double un x=0, double un y=0) : RxR(un x, un y) {}
 Complex conj();
 Complex operator+ (Complex&);
};
class RxRxR : public RxR {
protected:
 double z;
public:
 RxRxR(double un x, double un y, double un z)
       : RxR(un x, un y), z(un z) {}
 void setZ(double un z) { z = un z; }
  double getZ() {return z;}
 double modul();
};
class PlanComplex : public PctPlan, public Complex {};
```

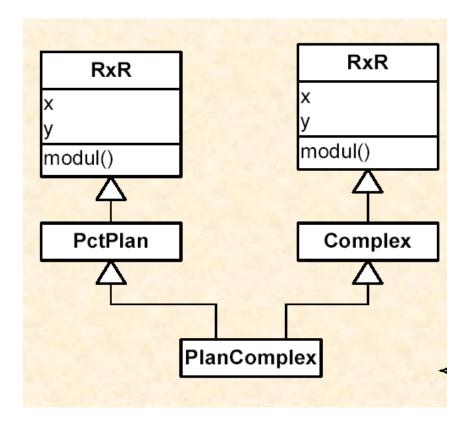
Clase derivate — Conflicte

 Conflict de metodă: metode cu acelaşi nume în clase incomparabile A, B ce derivează o clasă D

 Conflict de clasă: clasa D derivată din A1 şi A2 iar acestea sunt derivate din B: B este "accesibilă" pe două căi din D

Clase derivate — Conflicte

 Conflict de clasă: clasa PlanComplex derivată din PctPlan şi Complex iar acestea sunt derivate din RxR


```
class Complex : public RxR {
public:
  Complex (double un x=0, double un y=0) :
            RxR(un x, un y) \{ \}
  Complex conj();
  Complex operator+ (Complex&);
};
class PlanComplex : public PctPlan, public Complex{
public:
  PlanComplex(double = 0, double = 0);
  ~PlanComplex(){};
};
```

```
PlanComplex::PlanComplex(double un x, double un y) : PctPlan(un_x, un_y),
   Complex(un x, un y)
{ }
PlanComplex::~PlanComplex()
   // nimic
void main(void) {
  PlanComplex pc(5, 5);
  cout << pc.modul() << endl;</pre>
  PlanComplex pc2;
  pc2.setX(5);
  pc2.setY(5);
  cout << pc2.modul() << endl;</pre>
// 'PlanComplex::modul' is ambiguous
//could be the 'modul' in base 'RxR' of base 'PctPlan' of class 'PlanComplex'
//or the 'modul' in base 'RxR' of base 'Complex' of class 'PlanComplex'
```

Moştenire fără partajare

 Fiecare clasă derivată are câte un exemplar din datele şi metodele clasei de bază

PctPlan::x

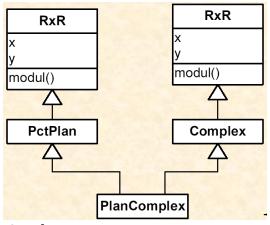
PctPlan::y

Complex::x

Complex ::y

PctPlan::modul()

Complex ::modul()

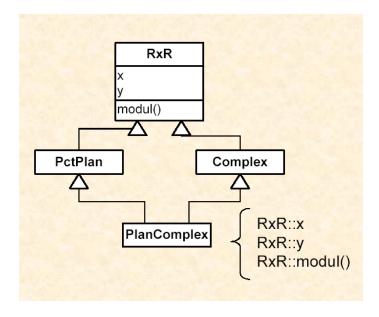
- Soluția (cazul derivării multiple):
  - Clasa de bază virtuală poate fi clasă de bază indirectă de mai multe ori fără a duplica membrii

Partajare: clase derivate virtuale

Derivare virtuală:

```
class A1:virtual public B{};
  class A2:public virtual B{};
  class D: public A1, public A2{};

class PctPlan : virtual public RxR ...
class Complex : virtual public RxR ...
```


Clase derivate virtuale

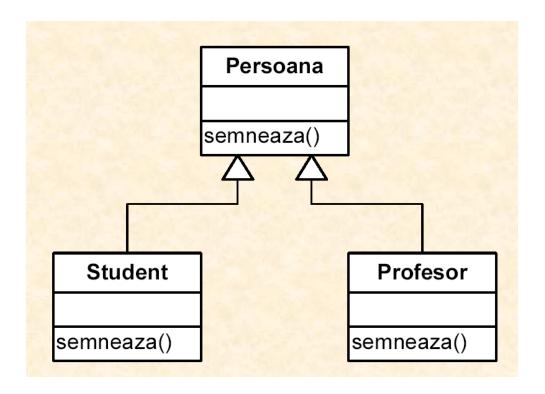
• În cazul derivării virtuale, constructorul fiecărei clase derivate este responsabil de inițializarea clasei virtuale de bază:

```
class Baza{
                                              class m1:public D1, public D2{
public:
                                              public:
   Baza(int) { }
                                                       m1():Baza(2){}
   //
                                                       //
};
                                              };
class D1 : virtual public Baza{
                                              class m2:public D1, public D2{
public:
                                              public:
   D1():Baza(1){}
                                                       m2():Baza(3){}
   //
                                                       //
                                              };
};
class D2 : virtual public Baza{
public:
   D2():Baza(6){}//...
};
```

 Un constructor implicit în clasa de bază virtuală, simplifică lucrurile (dar le poate şi complica!)

33

Legare statică: asocierea apel funcție -corp(implementare) funcție se face înainte de execuția
programului (early binding) – la compilare

persoanele, studenții, profesorii au abilitatea de a semna:

```
class Persoana {
public:
  //...
  string getNume() const;
  void semneaza();
protected:
  string id;
  string nume;
};
class Student:public Persoana {
  //...
  void semneaza();
class Profesor:public Persoana {
  //...
  void semneaza();
```

• fiecare semnează in felul său:

```
void Persoana::semneaza()
  cout << getNume() << endl;</pre>
void Student::semneaza()
  cout << "Student " << getNume() << endl;</pre>
void Profesor::semneaza()
  cout << "Profesor " << getNume() << endl;</pre>
```

Exemplu:

```
Persoana pers("1001", "Popescu Ion");
  Student stud("1002", "Angelescu Sorin");
  Profesor prof("1003", "Marinescu Pavel");
  pers.semneaza();
  stud.semneaza();
  prof.semneaza();
Popescu Ion
Student Angelescu Sorin
Profesor Marinescu Pavel
```

• Exemplu:

```
// studentul poate semna ca persoana
stud.Persoana::semneaza();

// ... si profesorul poate semna ca persoana
prof.Persoana::semneaza();

Angelescu Sorin
Marinescu Pavel
```

38

 Suprascriere -> legare statică (asocierea apel funcție – implementare se face la compilare):

```
void semneaza(Persoana& p)
{
    p.semneaza();
};
semneaza(pers);
semneaza(stud);// &stud poate inlocui &p
semneaza(prof);// &prof poate inlocui &p
```

Popescu Ion
Angelescu Sorin
Marinescu Pavel

Polimorfism - Funcții virtuale

Legare dinamică: asocierea apel funcție -corp(implementare) funcție se face la
execuția programului (<u>late binding</u>, <u>runtime binding</u>), pe baza tipului obiectului
căruia i se transmite funcția ca mesaj. În
acest caz, funcția se zice <u>polimorfă</u>

 Declarația funcției în clasa de bază precedată de cuvântul virtual

```
class Persoana {
public:
    //...
    virtual void semneaza();
    //...
};
```

 O funcție virtuală pentru clasa de bază rămâne virtuală pentru clasele derivate. La redefinirea unei funcții virtuale în clasa derivată (overriding) nu e nevoie din nou de specificarea virtual

Polimorfism – funcții virtuale

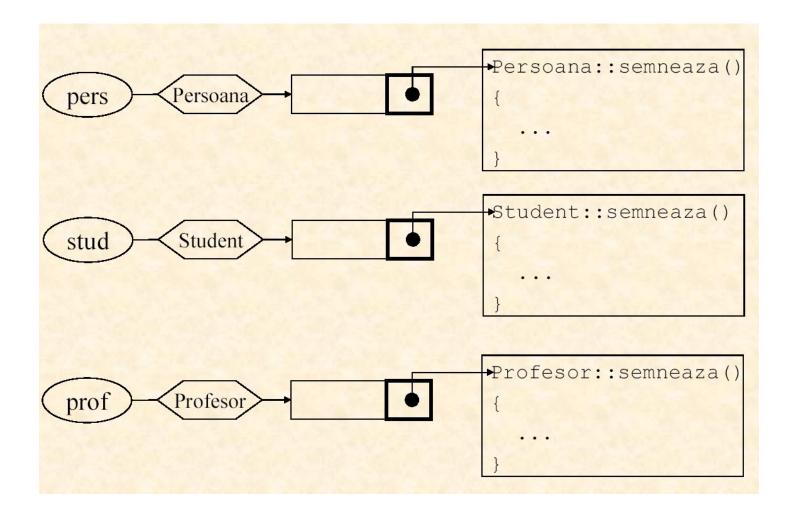
Polimorfism funcții virtuale-> legare dinamică:

```
Persoana pers("1001", "Popescu Ion");
  Student stud("1002", "Angelescu Sorin");
  Profesor prof("1003", "Marinescu Pavel");
  pers.semneaza();
  stud.semneaza();
  prof.semneaza();
  semneaza(pers);
  semneaza(stud);
  semneaza(prof);
Popescu Ion
Student Angelescu Sorin
Profesor Marinescu Pavel
Popescu Ion
Student Angelescu Sorin
Profesor Marinescu Pavel
```

 Compilatorul creează o tabelă - VTABLE - pentru fiecare clasă care conține funcții virtuale; adresele tuturor funcțiilor virtuale sunt plasate în această tabelă. Sistemul creează un pointer VPTR în fiecare clasă cu funcții virtuale; el pointează la această tabelă şi alege funcția corectă la un apel polimorfic

```
std::cout << sizeof(pers);</pre>
```

- Se obţine:
  - 32 dacă funcția semneaza () nu este virtuală
  - 36 dacă funcția semneaza () este virtuală

- Orice funcție membru poate fi declarată virtual, dar:
  - constructorii nu pot fi virtual

 Un destructor poate fi virtual; destructorii claselor derivate ar trebui să fie virtuali; asta asigură apelul lor la distrugerea cu delete a pointerilor la clasa de bază

Destructor virtual

```
class A{
public:
  A() \{ p = new char[5]; \}
  ~A() {delete [] p;}
protected:
  char* p;
};
class D:public A{
public:
  D() \{q = new char[500]; \}
  ~D(){delete [] q;}
protected
  char* q;
};
```

```
void f(){
  A* pA;
  pA = new D();
  //...
  delete pA;// doar apel ~A()
}
void main(){
  for(int i = 0; i < 9; i++)
       f();
// pentru a se apela si ~D()
// se declara virtual ~A() {...}
```